

[Albertsen.]

etableret eller eksisterer i forvejen, med den rette uddannede arbejdskraft. Det fremkalder ofte betydelige tragedier for dem, der måtte blive anbragt på hjemmene, fordi de ikke kan blive anbragt på hjem, hvor forholdene er, som de bør være.

Den aktuelle baggrund for mit spørgsmål til socialministeren er et tilfælde, hvor man må sige at ekstraordinære hensyn burde vises, idet der er tale om et ægtepar, hvoraf den ene ægtefælle skal anbringes på et hjem i en meget betydelig afstand fra ægteparrets hidtidige bopæl. Herved vil et 50-årigt ægteskab næsten trues med opløsning, da der er svage muligheder for kommunikation imellem det hidtidige hjem og det fremtidige plejehjem, og det ville derfor være rimeligt at iagttage ekstraordinære hensyn her.

Det, der vel i første række burde være sket inden for det pågældende område, var, at der enten i kommunen eller i amtet burde være fundet en velegnet plads, når det drejede sig om en anbringelse af den her nævnte art. Hvorvidt dette konkret kan ske, ved jeg ikke, det kan ministeren forhåbentlig sige noget om; men hvis det ikke kan ske, mener jeg, det er nærliggende at pege på den udvej, som bl. a. Dansk Blinde-samfund har peget på. Jeg håber, at ministeren enten må kunne finde en farbar vej ved en lokal anbringelse eller vil iagttage det særlige hensyn, der er nævnt i spørgsmålet, således at ægtefællen kan ledsage sin hidtidige kone ved anbringelsen på det plejehjem, som er egnet til den pågældende patient.

Jeg må måske benytte lejligheden til, når jeg nu har mulighed for over for ministeren at pege på problemer, der har relation til denne lovgivning, at minde om, at vi for snart et lille års tid siden vedtog en omsorgslov, at jeg i november måned spurgte, hvordan det gik med cirkulæret, at der blev afgivet løfte om, at dette cirkulære skulle udsendes i januar måned, at vi nu skriver februar måned, og at cirkulæret stadig væk ikke er kommet; måske kunne vi få afklaret, om det kommer, inden loven holder 1 års fødselsdag.

Socialministeren (Nathalie Lind): Ifølge omsorgsloven kan kommunerne sikre, at de råder over pladser på alderdomshjem og

plejehjem til pensionister, hvis helbreds-tilstand eller, står der i loven, forhold i øvrigt gør det ønskeligt, at de optages på sådanne hjem. Man kan ikke efter denne regel pålægge kommunerne i almindelighed at skaffe plads på plejehjem til ægtefæller, der er så raske, at de ikke selv har behov for at komme på plejehjem, men lovens udtryk „forhold i øvrigt“ viser, at det kan gøres i enkelte tilfælde.

Jeg er enig med hr. Albertsen i, at man længst muligt må undgå at adskille ægtefæller, og at man navnlig ikke bør gøre det, når anbringelsen på plejehjem må ske i en anden egn end den, hvor ægtefællerne har boet. Motiveringen for at adskille ægtefæller må i hvert fald ikke være hensynet til udgifterne. Plejehjemsanbringelsen er ganske vist kostbar for samfundet, men det må man se i øjnene; naturligvis må der tages menneskelige hensyn til ægtefæller, der ønsker at blive sammen.

Man kunne så spørge, om det ville være lettere at løse problemerne, hvis kommunerne ikke skulle bære så stor en del af plejehjemsudgiften. Det burde dog ikke gøre nogen forskel, idet der, uanset hvem der skal betale, må tages saglige hensyn sammen med de menneskelige. Når det i dag er vanskeligt at opfylde ønsker med hensyn til plejehjemsanbringelse, skyldes det, at behovet, som vi alle ved, for plejehjemspladser ikke er tilfredsstillende; det ville derfor give anledning til kritik, om plejkrævende patienter ikke kunne blive optaget på hjem, fordi pladserne var besat af pensionister, der ikke selv er plejepatienter, men blot optaget, fordi de ønsker at være sammen med ægtefællen. Kritikken ville navnlig være berettiget, hvis der var tale om et plejehjem for personer med et særligt handicap, f. eks. blinde.

Hr. Albertsen spurgte mig, hvorledes det forholder sig med cirkulæret vedrørende omsorgslovens administration. Jeg vil gerne have lov til at minde om, at der kom et foreløbigt cirkulære i juli i fjor, og jeg kan oplyse, at det endelige cirkulære skulle komme i denne måned. I dette cirkulære vil jeg gerne sørge for at der bliver indføjet en bemærkning om det, der er bragt frem af hr. Albertsen, i tillknytning til det, jeg nævnte i begyndelsen at der står i loven om „forhold i øvrigt“.